

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom 18. apríla 2012 v trestnej veci obvineného **R. A. pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti** podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1T 111/2010, o dovolaní, ktoré podal obvinený R. A., zastúpený obhajcom JUDr. J. K., advokátom vo zvolene proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 7. apríla 2011, sp. zn. 2To 56/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. A. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo 6. decembra 2010, sp. zn. 1T 111/2010, bol obvinený R. A. uznaný za vinného zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenú dobu od 22. januára 2009 do 4. marca 2009 si zadovážil osobné motorové vozidlo AUDI A6 S6 s VIN: W., rok výroby 2002, farby čierna metalíza, ktoré je evidované ako odcudzené dňa 12. novembra 2008 na území Rakúska v SIS evidované pod číslom A. v hodnote podľa odborného vyjadrenia vo výške 17 000 €, na ktorom bol vykonaný zásah do celistvosti karosérie v bezprostrednej blízkosti vyhotovenia VIN na predmetnom osobnom motorovom vozidle AUDI A6 S6 s VIN: W., a to tým spôsobom, že karosársky diel, ktorý je nositeľom VIN čísla W., z osobného motorového vozidla AUDI A6, ev. č. Z., rok výroby 1999, farby čierna metalíza, bol dodatočne zváraním pripevnený do otvoru, ktorý vznikol v karosérii vozidla AUDI A6 S6 s VIN: W., vyrezaním pôvodného VIN čísla a následne takéto vozidlo držal a užíval do 4. marca 2009, kedy bolo

v zmysle § 21 ods. 1 zák. č. 171/93 Z.z. zákona o policajnom zbore v znení neskorších predpisov, predbežne zaistené príslušníkom OKP OVK Zvolen.

Za to bol obvinenému R. A. podľa § 233 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov.

Tento trest mu súd podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú mu podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil na štyri roky.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. apríla 2011, sp. zn. 2To 56/2011, bolo odvolanie obvineného R. A. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Obvinený R. A.. prostredníctvom obhajcu JUDr. J. K., advokáta v Z., podal proti obom súdnym rozhodnutiam dovolanie. Odôvodnil ho poukazom na ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Súdom teda vytýka nesprávne právne posúdenie zisteného skutku (dovolací dôvod v zmysle písmena i/, uvedeného paragrafu) a nenáležité odôvodnenie rozhodnutí najmä v otázke naplnenia zákonom predpokladanej vedomosti obvineného o pôvode legalizovanej veci, čo považuje za zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu (dovolací dôvod v zmysle písmena c/, § 371 ods. 1 Tr. por.).

Súd podľa názoru obvineného nezdôvodnil žiadnym dôkazom, odkiaľ mal mať vedomosť, že vozidlo ktoré prevzal po oprave (prípadne jeho diely) bolo pôvodne odcudzené pri konkrétnej trestnej činnosti spáchanej na území Rakúskej republiky v období z 11. na 12. novembra 2008. Táto vedomosť je esenciálnym predpokladom pre vyvedenie trestnoprávnej zodpovednosti v zmysle skutkovej podstaty trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Tr. zák. Obvinenému nebola preukázaná subjektívna stránka tohto trestného činu spočívajúca v úmyselnom zavinení, keďže podľa názoru vyslovenom v dovolaní, obvinený A.. nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom.

Z obsahu dovolania ďalej vyplýva, že uznaniu viny z uvedeného trestného činu bráni skutočnosť, že rakúske justičné orgány vedú trestné stíhanie R. A. pre trestný čin krádeže predmetného motorového vozidla. V tejto závislosti bolo justičnými orgánmi Slovenskej republiky rozhodnuté o vydaní A. na trestné stíhanie do Rakúska na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného štátnym zástupcom prokuratúry Weiner Neustadt. O tomto vydaní sa rozhodlo už v čase vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku. Odvolávajúci sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhodol o jeho sťažnosti ako vyžiadanej osoby proti vykonaniu už spomenutého európskeho zatýkacieho rozkazu, obvinený A.. zdôraznil, že pokiaľ je rakúskymi justičnými orgánmi trestne stíhaný pre krádež, nemôže byť za dispozíciu tým istým vozidlom trestne stíhaný ako páchatel' trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru vzťahujúcu sa na trestné činy podielníctva. za nekorektný považuje názor okresného súdu, ktorý dôvodnosť trestného stíhania obvineného pre trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti opiera o konštatovanie, že vo vzťahu k trestnému činu krádeže nie je možné hovoriť o totožnom skutku.

Tým, že oba sudy náležite neodôvodnili svoje závery uvedené v rozhodnutiach a napadnuté dovolaním, porušili podľa názoru obvineného A., jeho právo na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je aj právo na odôvodnenie rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov obvinený A.. navrhol, aby dovolací súd po vyslovení porušenia zákona napadnutými rozhodnutiami v jeho neprospech, tieto v celom rozsahu zrušil a súdu prvého stupňa prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Zvolene nepovažuje podané dovolanie za dôvodné. Zistené markantné rozdiely oboch vozidiel boli potvrdené aj znaleckým dokazovaním. Pokiaľ obhajoba namieta preukázanie vedomostnej stránky konania obvineného R. A., prokuratúra sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu. Tento preukázanie úmyselného zavinenia vyvodil z vedomostí obvineného o odlišných vlastnostiach, výbave a technických parametrov vozidla, ktoré po oprave prevzal, oproti vozidlu, s ktorým mal dopravnú nehodu. Rovnako sa nestotožňuje ani s ďalším dovolacím dôvodom, keďže zastáva v tejto otázke právny názor, aký vyslovil odvolací krajský súd.

Prokurátor preto navrhol, aby Najvyšší súd slovenskej republiky dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por. o podaní dovolania len prostredníctvom obhajcu, na mieste a zákonnej lehote, v ktorej možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011).

Súčasne ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Podstatou dovolania obvineného R. A. je nesúhlas s právnym posúdením skutku ako trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Tr. zák. Jednak z dôvodu nepreukázania subjektívnej stránky tohto trestného činu, teda vedomostí obvineného o tom, že vozidlo pochádza z konkrétnej trestnej činnosti spáchanej na území Rakúskej republiky v novembri 2008 a jednak preto, že v Rakúsku je vedené trestné stíhanie obvineného pre krádež predmetného vozidla na území tohto štátu.

Dovolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 je zrejmé, že tento dovolací dôvod sa týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav.

Takáto situácia ale v danom prípade nie je.

Skutková podstata trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Tr. zák. zahŕňa rôzne spôsoby konania nasledujúce po spáchaní trestnej činnosti, z ktorej príjem alebo majetok pochádza, ktoré konania sú vedené snahou zahladať ich pôvod v nej a vytvoriť tak zdanie ich legálnosti. Slovo „kto“ v skutkovej podstate označuje všeobecný

subjekt, takže páchatelom môže byť každý, vrátane páchatel'a trestného činu, ktorým bola táto vec (príjem) získaná.

Tak okresný ako aj krajský súd zistený skutkový stav správne podriadili zodpovedajúcej právnej kvalifikácii ako zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Opomenuli ale, že skutkovým zisteniam zodpovedá tiež znak skutkovej podstaty „zmení“, ktorým sa rozumie vykonanie zmeny na veci tak, ako k nej došlo v tomto prípade. Nasvedčuje tomu aj pôvod VIN čísla z vozidla, ktoré po havárii zostalo obvinenému. Uvedený nedostatok ale nemal vplyv na správnosť právnej kvalifikácie.

Presvedčivým spôsobom sa oba súdy vysporiadali aj so subjektívnou stránkou uvedeného trestného činu. Tvrdenie obvineného R. A., že nevedel o pôvode vozidla a napriek zreteľným úpravám – zmenám vozidla ho považoval za svoje pôvodné, je v rozpore nielen s objektívne zistenými skutočnosťami (napr. pôvodné vozidlo malo šesťvalcový motor, posudzované ale osemvalcový, atď.), ale aj so závermi verifikácie týchto tvrdení s reálnymi životnými skúsenosťami priemerne vzdelaného človeka používajúceho „sedliacky“ rozum. Nehovoriac o tom, že nežijeme v časoch „anonymných dobrodincov“, ktorí za 4 000 € daných na opravu vrátia „opravené“ vozidlo v cene 17 000 €.

V súvislosti s posudzovaním subjektívnej stránky uvedeného trestného činu je potrebné tiež uviesť, že páchatel' nemusí mať vedomosť o konkrétnej trestnej činnosti, z ktorej majetok (príjem) pochádza (napr. že vozidlo bolo odcudzené 12. novembra 2008 v Rakúsku). Stačí, že sú mu známe skutočnosti, z ktorých hoc aj vo forme uzrozumenia možno tento záver o pôvode z trestnej činnosti vyvodiť.

Rovnako nie je možné súhlasiť s názorom vysloveným v dovolaní, že trestné stíhanie obvineného (v Rakúsku) pre krádež je prekážkou jeho trestného postihu v tejto veci, keďže predmetom útoku je to isté vozidlo. Neadekvátne je aj odvolávanie sa na judikatúru týkajúcu sa trestného činu podielníctva.

I v prípade, že by obvinený R. A.. bol skutočne páchatel'om krádeže vozidla, tento skutok bol dokonaný jeho zmocnením sa. Konanie spočívajúce v zakrytí jeho pôvodu

v trestnom čine sledujúce vyvolanie zdania legálnosti nadobudnutia, je iným samostatným skutkom, iným konaním, aj keď ide o ten istý predmet útoku.

Táto situácia nie je zrovnateľná s trestným činom podielníctva, lebo tento predpokladá, že vec už odcudzenú bez predchádzajúcej dohody s páchatelom prevedie obvinený na seba.

Oba sudy svoje rozhodnutia odôvodnili v súlade so zákonom, reagujúc na obhajobné tvrdenia obvineného.

Pretože v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol tak, ako je to vo výroku tohto rozhodnutia uvedené, t.j. bez preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 18. apríla 2012

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová